

Πάμε...Κατηχητικό; Η Ανάσταση του Λαζάρου

[Παιδικά / Πάμε... Κατηχητικό!](#)

[Ηλίας Λιαμής, Σύμβουλος Ενότητας Πολιτισμού](#)



Αγαπημένε μου κατηχητή,

Αγαπημένη μου κατηχήτρια,

Λίγο πριν τις ημέρες των Παθών και της Ανάστασης, όπου κορυφώνεται το σχέδιο του Θεού για την σωτηρία των ανθρώπων, ο Χριστός πηγαίνει στη Βηθανία, όπου ανασταίνει τον φίλο Του Λάζαρο. Είναι μια νίκη πάνω στον πιο μεγάλο και τον πιο πικρό εχθρό του ανθρώπου: Τον Θάνατο. Ο Κύριος γνωρίζει, πως οι μέρες που θα ακολουθήσουν θα είναι πολύ δύσκολες για τους Μαθητές Του, αλλά και για όσους τον πίστεψαν και τον αγάπησαν. Γνωρίζει, πως θα Τον δουν να πεθαίνει με τον πιο ατιμωτικό τρόπο. Θέλει λοιπόν όλοι αυτοί να έχουν πρόσφατο στη μνήμη τους ένα γεγονός, που θα αποδεικνύει με τον πιο αναμφισβήτητο τρόπο, πως ο Χριστός είναι ο απόλυτος ς κυρίαρχος της ζωής και του θανάτου. Ο Λάζαρος έχει τέσσερεις μέρες νεκρός. Κανείς δεν αμφιβάλλει. Και αυτός, ο αναμφισβήτητος νεκρός, επιστρέφει στον κόσμο των ζωντανών. Με την πράξη του αυτή, ο Χριστός επιδιώκει να δημιουργήσει στο μυαλό των ανθρώπων την πεποίθηση, πως το

βασιλείο του Θανάτου δεν είναι απαραβίαστο και να τους ετοιμάσει να δεχτούν την δική Του μεγάλη αναστάσιμη νίκη που πλησιάζει.

Συγχρόνως ο Χριστός μας αφήνει να αντικρύσουμε τη ανθρώπινη πλευρά του, που λυπάται και δακρύζει για έναν φίλο Του. Πέραν του ότι η αποκάλυψη αυτή Τον καθιστά πιο οικείο, πιο κοντινό μας πρόσωπο, αντιλαμβανόμαστε και πως τα συναισθήματα αυτά δεν έχουν αποδέκτη μόνον τον Λάζαρο, αλλά και τον καθένα από μας. Ο Χριστός μας αγαπά και μας πονάει, με αγάπη ανθρώπινη και με αγάπη Θεϊκή. Ο πόνος μας, οι ταλαιπωρίες μας, οι αποτυχίες μας, ο θάνατός μας γιατρεύονται, όταν τα αγγίζει η παγερή αγάπη και φιλανθρωπία Του.



Ας δούμε όμως την περικοπή, που συγχρόνως αποτελεί μία υπέροχη, γλαφυρή εξιστόρηση, με έντονα δραματικά στοιχεία. Πρόκειται για μία από τις πιο πρόσφορες περικοπές για θεατρικοποίηση:

Η ανάσταση του Λαζάρου

(Ιω. 11, 1-45)

¹Κάποιος που ονομαζόταν Λάζαρος αρρώστησε. Ήταν από τη Βηθανία, το χωριό όπου κατοικούσαν η Μαρία και η αδερφή της η Μάρθα. ²Η Μαρία ήταν εκείνη που αργότερα άλειψε τον Κύριο με μύρο και σκούπισε τα πόδια του με τα μαλλιά της. Ο Λάζαρος που αρρώστησε, ήταν αδερφός της. ³Έστειλαν, λοιπόν, οι αδερφές του μήνυμα στον Ιησού, και του έλεγαν: «Κύριε, ο αγαπημένος σου φίλος είναι άρρωστος». ⁴Ο Ιησούς, όταν το έμαθε, είπε: «Αυτή η αρρώστια δεν είναι για να φέρει το θάνατο, αλλά για να φανεί η δύναμη του Θεού, για να φανερωθεί μέσω αυτής η δόξα του Υιού του Θεού». ⁵Ο Ιησούς αγαπούσε τη Μάρθα και την αδερφή της, καθώς και το Λάζαρο. ⁶Κι όμως, όταν έμαθε πως είναι άρρωστος, έμεινε στον τόπο όπου βρισκόταν δυο μέρες ακόμα. ⁷Έπειτα, αφού πέρασαν αυτές οι δυο μέρες, λέει στους μαθητές: «Ας ξαναγυρίσουμε στην Ιουδαία». ⁸Του λένε τότε οι μαθητές: «Διδάσκαλε, μόλις τώρα οι Ιουδαίοι ζητούσαν να σε λιθοβολήσουν, κι εσύ θες να πας πάλι εκεί;» ⁹Ο Ιησούς αποκρίθηκε: «Δώδεκα ώρες δεν έχει η μέρα; Αν περπατάει κανείς τη μέρα δε σκοντάφτει, γιατί βλέπει το φως αυτού του κόσμου. ¹⁰Αν όμως περπατάει κανείς τη νύχτα, σκοντάφτει, γιατί, βέβαια, το φως δεν είναι μέσα του». ¹¹Αυτά είπε, κι αμέσως ύστερα τους λέει: «Ο Λάζαρος ο φίλος μας κοιμήθηκε, πηγαίνω όμως να τον ξυπνήσω». ¹²Του είπαν τότε οι μαθητές: «Κύριε, αν κοιμήθηκε, θα γίνει καλά». ¹³Ο Ιησούς όμως είχε μιλήσει για το θάνατό του, ενώ εκείνοι νόμισαν πως μιλάει για το συνηθισμένο ύπνο. ¹⁴Τότε λοιπόν ο Ιησούς τους μίλησε καθαρά: «Ο Λάζαρος πέθανε», τους λέει, ¹⁵«και χαίρομαι για σας, για να πιστέψετε, επειδή δεν ήμουν εκεί όταν πέθανε· ας πάμε όμως κοντά του». ¹⁶Τότε ο Θωμάς, που λεγόταν Δίδυμος, είπε στους άλλους μαθητές: «Πάμε κι εμείς, να πεθάνουμε μαζί του».

¹⁷Όταν λοιπόν έφτασε ο Ιησούς, ο Λάζαρος βρισκόταν κιόλας τέσσερις μέρες στο μνήμα. ¹⁸Η Βηθανία ήταν κοντά στα Ιεροσόλυμα, σε απόσταση δεκαπέντε περίπου στάδια. ¹⁹Πολλοί από τους Ιουδαίους της πόλης είχαν έρθει στη Μάρθα και τη Μαρία, να τις παρηγορήσουν για το θάνατο του αδερφού τους. ²⁰Όταν όμως η Μάρθα έμαθε ότι έρχεται ο Ιησούς, πήγε να τον προϋπαντήσει, ενώ η Μαρία έμεινε στο σπίτι. ²¹Είπε τότε η Μάρθα στον Ιησού: «Κύριε, αν ήσουν εδώ, δε θα πέθαινε ο αδερφός μου. ²²Ξέρω όμως πως και τώρα, ό,τι κι αν ζητήσεις από το Θεό, αυτός θα σου το δώσει. ²³«Ο αδερφός σου θ' αναστηθεί», της λέει ο Ιησούς. ²⁴«Το ξέρω πως θ' αναστηθεί, όταν θα γίνει η ανάσταση στην έσχατη ημέρα», του απάντησε η Μάρθα. ²⁵Τότε ο Ιησούς της είπε: «Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή. ²⁶Εκείνος που πιστεύει σ' εμένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει· και καθέννας που ζει κι εμπιστεύεται σ' εμένα δε θα πεθάνει ποτέ. Το πιστεύεις αυτό;» ²⁷«Ναι, Κύριε», του λέει, «εγώ έχω πιστέψει πως εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, που περιμέναμε να 'ρθεί στον κόσμο».

²⁸Αφού τα είπε αυτά, έφυγε και ειδοποίησε κρυφά την αδερφή της τη Μαρία, λέγοντας: «Ο Διδάσκαλος έφτασε και σε ζητάει». ²⁹Εκείνη, μόλις το άκουσε, σηκώθηκε γρήγορα κι έτρεξε να πάει κοντά του, ³⁰γιατί ο Ιησούς δεν είχε φτάσει ακόμα στο χωριό, αλλά βρισκόταν στον τόπο όπου τον συνάντησε η Μάρθα. ³¹Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, που ήταν στο σπίτι και την παρηγορούσαν, όταν είδαν τη Μαρία να σηκώνεται βιαστικά και να βγαίνει από το σπίτι, την ακολούθησαν, νομίζοντας πως πηγαίνει στο μνήμα για να κλάψει εκεί. ³²Η Μαρία όμως, όταν ήρθε εκεί που ήταν ο Ιησούς, καθώς τον αντίκρουσε, έπεσε στα πόδια του και του έλεγε: «Κύριε, αν ήσουν εδώ, δε θα πέθαινε ο αδερφός μου». ³³Ο Ιησούς, όταν την είδε να κλαίει, να κλαίνε κι οι Ιουδαίοι που είχαν έρθει μαζί της, λυπήθηκε βαθιά και ταραχτήκε. ³⁴«Πού τον έχετε βάλει;» τους ρώτησε. Του λένε: «Κύριε, έλα και δεξ». ³⁵Τότε ο Ιησούς δάκρυσε. ³⁶«Δες πόσο τον αγαπούσε!» έλεγαν οι Ιουδαίοι. ³⁷«Δε θα μπορούσε αυτός, που άνοιξε τα μάτια του τυφλού, να κάνει κάτι, ώστε κι αυτός εδώ να μην πεθάνει;» έλεγαν μερικοί απ' αυτούς.

³⁸Ο Ιησούς, ταραγμένος πάλι και θλιμμένος μέσα του, έρχεται στο μνήμα. Αυτό ήταν μια σπηλιά, που την είσοδό της την έφραζε μια μεγάλη πέτρα. ³⁹«Βγάλτε την πέτρα», λέει ο Ιησούς. Του λέει η Μάρθα, η αδερφή του νεκρού: «Κύριε, τώρα πια θα μυρίζει άσχημα, γιατί είναι τέσσερις μέρες στο μνήμα». ⁴⁰Της λέει ο Ιησούς: «Δε σου είπα πως, αν πιστέψεις, θα δεις τη δύναμη του Θεού;» ⁴¹Έβγαλαν, λοιπόν, την πέτρα από το μνήμα του νεκρού. Τότε ο Ιησούς σήκωσε τα μάτια ψηλά και είπε: «Πατέρα, σ' ευχαριστώ που με άκουσες. ⁴²Εγώ το ήξερα ότι πάντα με ακούς· το είπα όμως για χάρη του πλήθους που στέκει εδώ γύρω, για να πιστέψουν πως εσύ με έστειλες». ⁴³Κι όταν τα είπε αυτά, κραύγασε με φωνή δυνατή: «Λάζαρε, έλα έξω!» ⁴⁴Βγήκε ο νεκρός με δεμένα τα πόδια και τα χέρια σε πάνινες λουρίδες, και το πρόσωπό του περιτυλιγμένο με το σουδάριο. Τους λέει τότε ο Ιησούς:

«Λύστε τον κι αφήστε τον να περπατήσει». ⁴⁵ Πολλοί, λοιπόν, από τους Ιουδαίους, αυτοί που είχαν έρθει να επισκεφθούν τη Μαρία, και είδαν τι έκανε ο Ιησούς, πίστεψαν σ' αυτόν.



Παιδαγωγικά στοιχεία

Θέμα: Η Ανάσταση του φίλου του Χριστού Λαζάρου.

Υλικά: Το βιβλίο του μαθητή. Ένα χαρτόνι με τον τάφο του Λαζάρου, όπως περιγράφεται στις εικόνες. Κομμένες φιγούρες του Χριστού, του Λαζάρου με τις νεκρικές φασκίες, της Μάρθας, της Μαρίας, παρευρισκομένων, των Μαθητών. Υλικά για τα λαζαράκια.

Σκοπός του κεφαλαίου: Τα παιδιά, με απλά λόγια, να μάθουν γι' αυτό το

μέγιστο θαύμα, να βεβαιωθούν για τη εξουσία του Χριστού πάνω στον Θάνατο και να αναγνωρίσουν τον Κύριο ως φίλο, πρώτα του Λαζάρου και μετά του κάθε ανθρώπου ξεχωριστά.

Στόχοι:

1. Να κατανοήσουν τα παιδιά, πως ο θάνατος δεν είναι ανίκητος και παντοδύναμος και πως τελικά, αυτός είναι ο μέγιστος εχθρός του ανθρώπου, από τον οποίον ήρθε ο Χριστός να μας λυτρώσει.
2. Να είναι σαφές στα παιδιά, πως, ο Χριστός επιδιώκει να φτάσει καθυστερημένος στο σπίτι του Λαζάρου, ώστε κανείς να μην αμφισβητήσει το θαύμα της Ανάστασης του.
3. Να συνειδητοποιήσουν τα παιδιά, πως ο Χριστός, γνωρίζοντας πως πλησιάζει στο δικό Του πάθος και τον θάνατο, θέλει να προετοιμάσει του Μαθητές Του. Θέλει ακόμη να τους πείσει για την εξουσία Του πάνω στον θάνατο. Η Ανάσταση του Λαζάρου είναι μια προετοιμασία των μαθητών, αλλά και όλου του κόσμου, για την Ανάσταση του Χριστού μας.
4. Να παρατηρήσουν τα παιδιά την λύπη και τα δάκρυα του Χριστού για τον φίλο Του, ώστε να αποδεχτούν και την ανθρώπινη πλευρά Του και έτσι να τον αισθανθούν πιο δικό τους, πιο οικείο.

Μεθοδολογία: Ομάδες συνεργασίας, οι οποίες θα επεξεργαστούν και θα παρουσιάσουν στα άλλα παιδιά τις ομάδες των πρωταγωνιστών των ιστοριών (Μάρθα, Μαρία, Μαθητές, παρευρισκόμενοι), με βάση τις λέξεις-κλειδιά.

Λέξεις- κλειδιά (ενδεικτικά): Φιλία, δάκρυα, ελπίδα, πίστη, θαύμα, Ανάσταση, θάνατος, προετοιμασία για την Ανάσταση του Χριστού.



Εφαρμογή στην καθημερινότητα:

- Εάν στον γάμο στην Κανά έχουμε την ευλογία του γάμου και της οικογένειας εκ μέρους του Χριστού, σήμερα εξυψώνεται η ανθρώπινη φιλία. Ο Χριστός, παρά το γεγονός, πως βρίσκεται πολύ ψηλότερα από τους ανθρώπους, θέλει να παραμείνει ένας απ' αυτούς. Σχετίζεται μ' αυτούς, μοιράζεται μαζί τους ανθρώπινα συναισθήματα, επιδιώκει την φιλία τους. Σε κάθε εποχή, για κάθε άνθρωπο, ο Χριστός είναι ένα μεγάλος φίλος.

-Η Ανάσταση του Λαζάρου αποτελεί την μεγαλύτερη παρηγοριά για τον κάθε άνθρωπο. Εάν στην Ανάσταση του Χριστού που πλησιάζει, είμαστε μπροστά σε ένα ύψιστο θαύμα με πρωταγωνιστή τον Θεάνθρωπο Χριστό, σήμερα βρισκόμαστε μπροστά στην Αναστάση ενός ανθρώπου σαν εμάς. Ο Λάζαρος αποτελεί την μεγαλύτερη επιβεβαίωση, πως τον πολυτιμότερο δώρο που φέρνει ο Χριστός στον άνθρωπο είναι η Ζωή και η νίκη πάνω στον θάνατο. Άλλωστε, ο ίδιος είπε στη σημερινή περικοπή: «Εγώ είμαι η ζωή και Ανάσταση».

-Η Ανάσταση του Λαζάρου μετά από τέσσερις μέρες, αποδεικνύει, πως ο άνθρωπος δεν εξαφανίζεται μετά τον θάνατό του. Υπενθυμίζει ακόμη και τη βασική διδασκαλία της Εκκλησίας μας, πως η Ανάστασή αφορά και το σώμα και την ψυχή.

Πλάνο του μαθήματος.

(Παρατίθενται οι προτεινόμενοι χρόνοι. Πρόκειται για ψηφίδες, τις οποίες μπορείς να χρησιμοποιήσεις, για να συνθέσεις το δικό σου

σενάριο)

Διαθέσιμος χρόνος: 50´

Αφόρμηση: 2´-5´

(Η αφόρμηση είναι μια εισαγωγή, παρμένη από την καθημερινότητα των παιδιών. Μπορεί να είναι ένα γεγονός, το οποίο μπορεί να συνδέσεις με το μάθημα. Μπορεί να είναι η ονομαστική εορτή ενός παιδιού, που απαραιτήτως πρέπει να αναφέρεις. Μπορεί ακόμη να καλέσεις ένα παιδί να διηγηθεί μια ιστορία με ένα θέμα, σχετικό με το μάθημα.

Ενδεικτικά:

«Παιδιά, είμαι βέβαιος, πως ο καθένας από σας έχει τουλάχιστον ένα φίλο. Και δεν μιλώ για φίλους άγνωστους μέσα στο διαδίκτυο, αλλά φίλους πραγματικούς, που τους ξέρετε και σας ξέρουν. Φίλους, που νοιάζεστε ο ένας τον άλλον. Σήμερα θα μάθουμε πόσα πράγματα έκανε ένας φίλος για έναν άλλον. Ο ένας ήταν ο Χριστός μας. Ο άλλος ήταν ο Λάζαρος. Και το δώρο του Χριστού στον Λάζαρο ήταν η ίδια του η ζωή. Να ξέρετε όμως πως η καρδιά του Χριστού χωράει όλους τους ανθρώπους. Μακάρι να φτάσουμε όλοι να βάλουμε κι εμείς στη δική μας καρδιά αυτόν τον σπουδαίο, τον υπέροχο φίλο, τον ίδιο τον Χριστό».

Ιστορικό πλαίσιο-σύνδεση με τα προηγούμενα με μορφή ερωταποκρίσεων: 7´

Για να φανούν όλες οι διαστάσεις του σημερινού μαθήματος, πρέπει να γίνει σύνδεση με το προηγούμενο:

1. Καθώς ο Χριστός πλησιάζει προς το τέλος της επίγειας ζωής του, γνωρίζει , πως παρά την αγάπη τους, οι Μαθητές Του και όσοι τον πιστεύουν και Τον ακολουθούν, θα κλονιστούν, βλέποντάς Τον πάνω στον Σταυρό να πεθαίνει. Το σημερινό θαύμα, ίσως το τελευταίο που συνέβη, πριν τον θάνατο και την Ανάσταση του Ιησού, τροφοδοτεί όλους με θάρρος, αλλά τους δίνει και έναν γρίφο, ένα αίνιγμα, που πρέπει να λύσουν σε λίγες ημέρες: Πώς ο Κύριος, που είναι ικανός να εξουσιάζει τον Θάνατο και να ανοσταίνει νεκρούς, υποτάσσεται σ´ αυτόν; Η απάντηση θα δοθεί αργότερα, προς το παρόν όμως αρκεί η ελπίδα στους Μαθητές, πως ο Χριστός βαδίζει έναν δρόμο, όπου το τέλος του είναι η Ζωή, όχι μόνον γι´ Αυτόν, αλλά και για όλους τους ανθρώπους.
2. Η σημερινή περικοπή κάνει σαφές, πως ο Χριστός ήρθε στη γη, όχι ως τιμωρός, όχι σαν μέγας άρχοντα, αλλά σαν φίλος. Αυτή είναι η σχέση που

επιλέγει να θεμελιώσει ανάμεσα στον εαυτό του και τους ανθρώπους. Ποια τα χαρακτηριστικά μιας φιλίας: Η ισοτιμία, η συμπόνια, η εμπιστοσύνη και πάνω απ' όλα, η ελευθερία. Δυο φίλοι είναι μαζί, όσο το επιθυμούν και οι δύο. Έτσι και η σχέση με τον φίλο Χριστό στηρίζεται στην δική μας ελεύθερη αποδοχή της αγάπης Του.

Ανάγνωση ή ακρόαση της ιστορίας: 5´

Είναι σημαντικό η εξιστόρηση να γίνεται με τρόπο ζωντανό, παραστατικό, ει δυνατόν και απ' έξω. Η περικοπή βρίσκεται στο Ιω. 11, 1-45.

Συζήτηση πάνω στην κεντρική φράση της ιστορίας: 4´

Τον Θάνατο νίκησε

Ζωή στον φίλο πίσω έδωσε

Ενδεικτικές ερωτήσεις:

- Τι είναι ο Θάνατος; (Είναι η διακοπή της ζωής. Δεν αποτελεί δημιούργημα του Θεού. Είναι η συνέπεια της επιλογής των πρωτοπλάστων στον παράδεισο να ζήσουν μακριά από το θέλημα του Θεού. Με αυτόν τον τρόπο, χωρίστηκαν από Αυτόν, δηλαδή χωρίστηκαν από την πηγή της ζωής. Ο Χριστός σήμερα μας το ξαναθυμίζει: Εγώ είμαι η Ανάσταση και η ζωή [στ. 65])

- Απόδειξη του γεγονότος, πως ο Χριστός είναι η Ζωή αποτελεί η δεύτερη φράση του σημερινού μηνύματος: «Ζωή στον φίλο πίσω έδωσε». Ακριβώς επειδή ο Χριστός είναι η πηγή της ζωής, την επιστρέφει στον φίλο Του.



Ανάλυση του θέματος με ερωτήσεις: 5´

Ενδεικτικές ερωτήσεις:

- Γιατί νομίζετε, πως ο Χριστός καθυστερεί να πάει στη Βηθανία, όπου ζει ο Λάζαρος, ενώ ξέρει πως είναι άρρωστος; (Για να μην αφήσει καμιά αμφιβολία στους μάρτυρες της Ανάστασης, πως το θαύμα ήταν αληθινό).

-Αφού ο Χριστός γνωρίζει τη δύναμή Του, γιατί λυπάται, και μάλιστα μέχρι δακρύων, όταν μαθαίνει πως ο φίλος Του πέθανε; (Η στάση Του αυτή αποτελεί για μας ένα μήνυμα της άπειρης φιλανθρωπίας Του. Χρησιμοποιώντας ανθρώπινες αντιδράσεις, ο Χριστός μας δείχνει αυτό που αισθάνεται για μας: Συμπόνια και αγάπη. Ο Χριστός συμπάσχει μ' εμάς και βρίσκεται κοντά μας, περνώντας μέσα από τα δικά μας πάθη και τις δίκες μας δυσκολίες. Όπως κάθε φίλος, έτσι και ο Χριστός, θέλει να στηρίξει, να ελαφρώσει το βάρος μας, θέλει τελικά να υποφέρει Αυτός, ώστε να λυτρωθούμε εμείς).

Δραστηριότητες σε ομάδες: 7´

Ενδεικτικά:

-Παρουσίαση εργασιών

- Τοποθετούν τις χάρτινες φιγούρες πάνω στο μεγάλο χαρτόνι.

-Αναζητούν στον ναό αντίστοιχες εικόνες.

Παιχνίδι συναισθημάτων: 10´

Η δραστηριότητα αυτή στηρίζεται στη ταύτιση του παιδιού με έναν χαρακτήρα.

- Ποιες θα ήταν οι αντιδράσεις σας, αν ήσαστε παρών στην Ανάσταση του Λαζάρου;

-Αν ήσαστε κι εσείς φίλος το Λαζάρου, πώς θα τον αντιμετωπίζατε μετά την Ανάσταση του;

-Αν, όπως είπαμε, δημιουργήσουμε με τον Χριστό μια σχέση φίλων, τι έχουμε να περιμένουμε από Εκείνον και τι έχουμε εμείς να Του προσφέρουμε;

Διαθεματικές

5´

προσεγγίσεις:

(Στην ενότητα αυτή μπορούν να χρησιμοποιηθούν τοπικά έθιμα, στοιχεία της σχολικής τους ύλης, ακόμη και γεγονότα της επικαιρότητας)

Σήμερα είναι μια καλή αφορμή για να φτιάξουμε τα «λαζαράκια». Τι είναι αυτά;

Ένα είδος γλυκού με αλεύρι, ζάχαρη, σταφίδες και μέλι. Εύκολα θα βρεις τη συνταγή στο διαδίκτυο. Βεβαίως, μπορεί να υπάρχουν και άλλα έθιμα του τόπου σου που γνωρίζεις και θα μπορούσες να τα κατασκευάσεις ή αν τα αναπαραστήσεις με τα παιδιά.

Τραγούδι 6´

- Μπορείς να διδάξεις ένα οποιοδήποτε τραγούδι, ακόμη και σύγχρονο, φτάνει να παίρνεις από αυτό τα νοήματα που θέλεις. Αρκεί να είναι σωστά διδαγμένο, στον σωστό τόνο και με ωραίο ζωντανό ύφος. Αν υπάρχει και συνοδεία οργάνου, ακόμη καλύτερα.

Αξιολόγηση-έλεγχος κατανόησης (απαραίτητο στάδιο) 5´

Η αξιολόγηση μπορεί να πραγματοποιηθεί με πολλούς τρόπους. Θα μπορούσε να γίνει βάσει πολύ συγκεκριμένων ερωτήσεων στο τέλος του μαθήματος:

-Ποια λέξη λοιπόν παιδιά μου είναι κεντρική στο σημερινό μάθημα; (φίλος)

-Ποια είναι η σημασία της Ανάστασης του Λαζάρου; (1. Ενθάρρυνση των Μαθητών, καθώς πλησιάζει η Σταύρωση του Χριστού. 2. Η φανέρωση των συναισθημάτων του Χριστού, όχι μόνον για τον Λάζαρο, αλλά για όλους τους ανθρώπους).



Προβολή των αντιστοίχων χώρων στους Αγίους Τόπους μέσω διαδικτύου ή βίντεο με την Ιερουσαλήμ: 10´

Γενικά, στο υλικό αυτό δεν πρέπει να γίνεται κατάχρηση. Άλλωστε το βιβλίο τους περιέχει τους φυσικούς χώρους . Μια σωστή επιλογή πάντως θα μπορούσε να δώσει στο μάθημα μια διαφορετική διάσταση, πάντα όμως με σχόλια δικά σου και πρόσθετες πληροφορίες.

Προετοιμασία επομένου μαθήματος: 3´

-Σήμερα παιδιά μου είδαμε τον Χριστό να χαρίζει τη ζωή στον φίλο Του τον Λάζαρο. Αυτό μαθεύτηκε στην Ιερουσαλήμ. Την επόμενη φορά θα δούμε με ποιον τρόπο Τον υποδέχονται.

Προετοιμασία παρουσιάσεων: Θέμα ελεύθερο, κάτι επίκαιρο ή κάτι που θα επιλέξουν τα παιδιά να παρουσιάσουν. Κάποιο τοπικό έθιμο. Φέρνουν βάγια για να μάθουν να κατασκευάζουν το σταυρουδάκι της Κυριακής των Βαΐων.

Τι μάθαμε σήμερα: Σήμερα παρακολουθήσαμε την Ανάσταση του φίλου του Χριστού Λαζάρου. Πρόκειται για πολύ σημαντικό γεγονός, καθώς ο θάνατος του Λαζάρου ήταν τετραήμερος, δηλαδή αναμφισβήτητος. Ο Χριστός , με τον τρόπο

αυτό ενισχύει τους Μαθητές Του, εν όψει της δικής του θανάτωσης, που πλησιάζει. Συγχρόνως, η λύπη Του, όταν μαθαίνει τον θάνατο του Λαζάρου γίνεται για μας αφορμή να αντιληφτούμε με ανθρώπινα μέτρα πάντοτε, τα συναισθήματα του Χριστού για τον πόνο και τις ταλαιπωρίες όλου του ανθρωπίνου γένους. Σήμερα ο Χριστός παρουσιάζεται ως φίλος του Λαζάρου, κατ' επέκτασιν όμως φίλος του καθενός από μας, που περιμένει να ανταποκριθούμε στην τόσο αγάπη Του.

Λόγια να θυμόμαστε:

- Ο φίλος μας ο Λάζαρος έχει κοιμηθεί.
- Εγώ είμαι η Ανάσταση και η ζωή.
- Η Ανάσταση του Λαζάρου είναι ο προάγγελος της Ανάστασης του Χριστού.
- Όποιος πιστεύει στον Χριστό, την Πηγή της ζωής, ο θάνατος είναι μετάβαση προς τη ζωή.

Θέματα για μια συζήτηση:

- Πώς καταλαβαίνει το παιδί την έννοια «φίλος» και τι μπορεί να σημαίνει για εκείνον «φίλος-η με τον Χριστό».

<https://bit.ly/3M9DiRo>